

DOBROGEEA JUNĂ

Director-Proprietar C. N. SARRY

APARE ZILNIC

Redacția și Administrația: CONSTANȚA str. Școlii Văeni No. 27
Abonamentul cu echipament cultural an. 600 lei. 6 luni 350
Pentru Autorități și instituții lei 2.000— Prețurile și tarifele în
Tabelul No. 13.43

Inscris în registrul publicațiilor periedice și Tribunalului Constanța sub Nr. 37 din Mai 1938

NU TE CUNOSC

Când într'un post oarecare stă'n scaun, un dreptăgu mai tânăr, fie el cât de bun, cetățeanul se și pronunță: „bun băiat dar e prea tânăr”. Acuma, dacă stai să-l rescoși nițel și să-l întrebi de ce crede așa, vezi că, în majoritatea cazurilor, omul nostru o scaldă.

În mîntea lui e haos. El crede că dacă n'ar fi 60 de ani nu e nimic de capul tău. Și invers. Vedeți, s'a crelat la noi o mentalitate confuză datorită căruia bătrănelul a trăit în permanent proces cu tineretul.

De fapt, mai mult un proces imaginar, de răcă. Bătrănit, n'aveau liniște de teamă că tinerii dau navală și le ia pâinea de la gură. Or tinerii n'au dorit niciodată asta. Ei s'au izbit întotdeauna de o rezistență dedusă din hotărârea vârstnicilor de a nu-și mai abandona niciodată situațiile în care s'au cramponat. Repet însă, în realitate, bătrănit s'au speriat mai mult. Și'n loc să treacă la soluții practice și-au provocat înșomii reacționând himeric. Rezultatul se vede.

De vina nu e tineretea ci aceia cari, fără discernământ, ne-au devalorizat scumpa zicală românească; un bătrân când nu-l ai, caută de-l cumpără.

În definitiv ce era ala? Te duceai și bateai la o ușă. El era mare, tu erai mic. Ți se deschidea. Incepeai vorba ca dela mic la mai mare.

Și d-lui te întreba: „cine ești”. Tu raspundeai — „cunătărică”. Deodată se deslanțau asupra ta o voce: „Da nu te cunosc, D-le!” — și pleca sau îți trântea ușa'n nas. Ei, asta era tratamentul? E adevărat că tineretul n'ar fi putut pretinde niciodată situații gata făcute. El însă se aștepta îndrumat pe o cale constructivă din care să fi eșit cetățeanul de mai târziu, **format**. Într'o succedare normală de situații și cu o înțelegere matură și generoasă s'ar fi putut obține rezultate mari. Nu poți reprimă o energie care se așteaptă folosită ca'n uzină — mai cu seamă când este vorba de materialul uman din uzina socială.

Fiindcă, vedeți, tineretul acesta, așa de mult bruscat, a avut de înfruntat procedura specifică unei anumite mentalități, creiată de anumiți oameni.

După războiul mondial, a venit dreptul luptătorului. După el dreptul vârstei și pe urmă, dreptul partizanului. Obstacole pe care tineretea

nu le putea întâmpina decât cu dreptul credinței în viitor. Singura ei nădejde. Incolo, peste tot, i se spunea; nu te cunosc! Eroarea unora de a vedea astfel lumea, viața și interesele statului însuși devenis-, din păcate, dogmă. Tineretea nu mai era o calitate ci un defect, o pacoste pentru anumiți indivizi cari nu se mai săturau.

La ce să mai vorbim deci nedumeriți ca... „e băiat bun dar prea tânăr” când am putea să ne întrebăm:

Nu cumva am îmbătrănit noi? Și, pe urmă, Domnilor, tineretea nu se măsoară numai cu anul.

ANGHEL CHIRU

—xx—

Intervențiile ministerului muncii în legătură cu mobilizările pentru lucru

În urma comunicatului Marșului stat major cu privire la mobilizarea pentru lucru, pe anul 1941—1942, ministerul muncii, sănătății și ocrotirilor sociale a intervenit la ministerul economiei naționale, la subsecretariatul înzestrării și la subsecretariatul aerului și marinei, cu rugămintea de a dispune ca ordinele de mobilizare pentru lucru să se acorde în ceiace privește pe meseriași patroni, numai acelor cari posedă cărți de meșter și brevet de meserie, iar în ceiace privește pe salariați, numai acelor cari posedă cărți de lucrător, sau meșter eliberate de Camerele de muncă, conform legii pentru pregătirea profesională și exercitarea meseriilor.

—xx—

Lupta împotriva speculei continuă la Constanța

Comisiunea de judecată a speculanților depe lângă municipiul Constanța a aplicat sancțiuni.

A fost amendat cu suma de 8534 lei măcelarul Vanghele Dumitru, din pața Griviței, pentru faptul că prin afișarea prețurilor inducea pe consumatori în eroare practicând astfel un ingenios sistem de speculă. Deasemeni a mai fost amendat cu 5534 lei măcelarul Panait Ilie, din pața Carol. Numitul vindea cu 50 lei kg. de carne tarifată cu 38 lei.

Comerciantul Grigore Bălculescu a fost și el amendat cu 1525 lei pentru faptul că a fost dovedit că vindea untul cu 260 lei kg.

Regele tinereții și al nădejilor românești

În Iașiul în care s'a trecut lungă pălămie a războiului care ne-a adus țara întregită, a coborât eri, ca să aducă prinos clipelor de înălțare sufletească și de rememorare a jertfei legionare, MIHAI, Regele României celei noi. A fost ziua Lui.

Ar fi fost să fie sărbătoarea Lui, în cadrul protocolar, oficial — și rigid sau cu entuziasm... tradițional.

A fost însă și ziua altor aduceri aminte.

Dela Iași s'a pornit acum două decenii și mai bine, în stat de tineri ce vedeau peste vremuri și peste jertfe, începutul României legionare.

Iașiului i se cuvenea cinstirea zilei Sfântului Arhanghel, Ingerul celor cari, prin nădejde și jertfă, biruesc dururile răului.

Iașiului i-a adus Domnul țării suprema cinstire, închinând sărbătoarea regească, sărbătorii tinereții ce-a pornit de acolo ca să zidească noua Românie.

Mihai I, Rege al Românilor simte cu poporul Său, inimile celor mulți zvăcnesc în unison cu inima Regelui tânăr.

Fiindcă România trăește azi zilele tinereții sale.

Ale tinereții biruitoare, ale nădejilor ce se înalță străpungând văzduhul către ceruri, către biruință.

Mihai I, domn al tinereții românești, se alătură poporului Său, se dă pe Sine nădejilor lui.

Regele stă alături de noi. În ziua aceasta mare, ce dar, ce binecuvântare să îndreptăm către Tron, decât aceea că prețuim prezența regească dela Iași în toată însemnătatea ei de început de istorie nouă? De **România nouă?**

Mihai I a coborât în ziua aceasta la Iași.

Și fiindcă dela Iași au pornit toate Unirile Românilor, să dorim Regelui nostru, în ziua Lui, ca, la Iași, din ziua aceasta, să pornim cu El în frunte, spre România pe care o dorim, România pentru care tinerețea nației stă să se jertfească încă o dată

ION NEICU

—xx—

GALERIA EMPIREI DOBROGEAN

Un idealist: Preotul NICOLAE SECĂREANU

de ION DINU

Între victimele desmățului ucigător de oameni, din vremea de pomina, în anele istoriei românești, se'numără și preotul satului Dulgheru, din județul nostru, păstor nd, în timpurile din urmă, una dintre parochiile Cadrilaterului — mănât de... surghiun...

L-am avut elev al Gimnaziului, pe care l'am înființat și l'am condus în Adamclisi; — după absolvirea căruia, a trecut la școala seminarială, hirotonindu-se și intrând în slujba lui Iisus Christos...

L'am cunoscut, deci, bine, și l-am pus în mână, eu cel dintâiu, Orologiul și Catavasierul, la cursul suplimentar, de Liturgică și Muzică Bisericească, pe care l predam și la care, Secăreanu I. Nicolae se înscrișese, printre cei dintâi gimnaziști...

L'am revăzut, apoi, adesea, păstor și viguros legionar. Ca preotul, conducător de județ, Ion Chivu, și ca călăuș alți preoți distinși, depe toate platourile dobrogene, Ion N. Secăreanu a fost un suflet de elită, un altruist, un idealist...

Dupa concepția lui, curajos și ferm concretizat în fraze bogate în imagini, talentat cum era, Biserica românească rămasese mult îndepărtată de glia țării și interesele superioare ale neamului — se anchilozase, asocial, în ținută rigidă, cu ochii ațintiți numai la viața cea de peste veac — și, cutoptă, ea, cași țara toată, de avalanșea unui politicianism venal, nu se mai procura decât de lumea de dincolo de porțile cimitirelor...

Viața creștină, ca consecința logică, devenise țara normă și fără senz. asigurând românismului și țării, viitorul cel mai nesigur și mai nebuloș.

Biserica, copac, intrat în toamnă, fără roade!...

Preoții sunt chemați și ținuți — îmi spunea Nicolae Secăreanu — să se pronunțe și să acționeze, cât mai e vreme, pentru stramutarea accentului, dela cer între Dumnezeu și Români, spre a putea cultiva, astfel, raporturile dintre divin uman și a contribui la salvagardarea celor mai supreme interese ale neamului românesc.

Și, acest lucru nu se poate face, fără desrobirea Bisericii, care — la rândul ei — nu s'ar putea realiza decât prin mișcarea, românească și ortodoxă, totodată, legionară.

O asemenea stramutare de

accent — credea neînfricatul vizionar, în sutana celei mai lucrative ortodoxii — ar fi, totodată, și în interesul Bisericii și'n interesul statului. Deaceea, prima datorie a oricărui preot ar fi să se'nregistreze'n coloanele legionare și să contribuie la o astfel de izbândă, de-a dreptul istorică, în anele istoriei noastre, naționale și religioase...

Toată viața lui, scurtă, cetățenească și pastorală, preotul Nicolae Secăreanu, din Dulgheru, și-a dedicat-o țării și acestui, scump pentru sufletul lui idealist — riscând nu numai înfruntările politicienilor, mai mici ori mai mari, ci toate riscurile și neplăcerile, arestările și surghiunurile cele mai abuziv ordonate...

S'asupus, în totdeauna: fără cărții și fără proteste, tuturor măsurilor represive, al căror victimă s'a lăsat a fi, cu imaginea biruinții și cu siguranța victoriei cauzet lui drepte...

Nu s'a opus „autorităților celor mai înalte” — nici măsurilor celor mai abuzive; — și, ca mucenicul din sublimile noastre Minee, a primit „toate cele rele”, cum, cu modestia cea mai evanghelică, primise, dela Dumnezeu, și se bucura de cele mai reale și mai înalte calități, pe care Evanghelia le exige unui preot, după rânduielile ei...

Pastoritul lui, atât în Dulgheru, pe care l'a iubit mult cât și în Cadrilater, va rămâne, încă multă vreme, neîntrecut și pilduitor, pentru orice apostol dela sate, preot sau învățator...

Cu vorba și cu fapta, mai mult decât oricare alții, poate, părintele Nicolae, a știut să transforme orice indiferentism religios, în devotament pentru Biserica lui Christos — orice înconștiență ortodoxă în vigilență și dură atitudine, față de Evanghelia... Sătenii lui, pas oriți și ocrotiți de el, mărturisesc, duios, urbi et orbe, cum „popa Niculai” a știut să la aprindă vijelios focul credinței, în pălănt latent, la venirea lui în sat; — cum nu s'a amestecat, niciodată în politica lor sătească; — cum le-a predicat, cu timp și fără timp, cuvântul lui Dumnezeu în cea mai desăvârșită dragoste de oameni; și cum n'a fost familie și n'a fost individ, care să nu-i fi primit

(continuare în pag. 5-a)

Germanii din Dobrogea CARE NE PĂRĂSESC Politica noastră minoritară

În urma acordului ce s'a încheiat între Germania și România, toți germanii stabiliți în Dobrogea și în Bucovina de sud — în număr de peste 13.000 — vor fi repatriați, pe temeiul hotărârii luată de guvernul Reichului. Este interesant să reamintim cauzele stabilirii germanilor în Dobrogea și tratamentul de care s'au bucurat ei din partea noastră, după anexarea acestei provincii de România.

Primul grup de emigranți germani a trecut Dunărea, în Dobrogea, în 1841, sub regimul turcesc. Acești emigranți au fost nevoiți să părăsească coloniile lor din ținutul Vârșoviei din cauza măsurilor restrictive ce le luase autoritățile rusești cu privire la administrarea și transmiterea proprietăților rurale aparținând germanilor; ca și din cauza epidemiilor ce bătuseră atunci în acele părți ale Poloniei.

Al doilea grup, care a părăsit ținutul Chersonului din Ucraina din cauza războiului Crimeii, a trecut prin Basarabia de sud în 1856 și de aci în Dobrogea de nord.

În 1878, când Dobrogea a trecut sub dominația României, noi am găsit coloniști germani stabiliți în comunele Tulcea, Măcin, Acuniar, Dechelia, Cataloi, Cășia, Maloci și Atmacea.

Apoi, între anii 1878—1883 și 1890—1891, au mai venit din guvernămintele rusești, Cherson, Ecaterinoslav, Taurida și din Basarabia de sud, în Dobrogea românească, numeroși emigranți germani, cari au părăsit gospodăriile și pământurile lor în Rusia din cauza noului regim al proprietății rurale din această țară și a introducerii limbii rusești în școlile lor cu scopul desnaționalizării.

Aceștia s'au stabilit în comunele Cogealac, Tariverde, Făcria, Caramurat (Carol I), Colilia, Cogealia, Cobadin, Anadolchiol, Sarighiol, Mangalia, Caracicula, Osmanca și în alte comune locuite de românii și turco-tătari.

Puțin timp după anexarea Dobrogei, coloniștii germani nu păreau hotărâți să se stabilizeze, — fie din cauza practicei din trecut a unui fel de „nomadism”, fie de teama că și autoritățile române vor aplica măsurile din Rusia împotriva elementelor etnice minoritare de curând infiltrate în această provincie, în materie de proprietate și de învățământ.

Nu numai că România n'a avut intenția să aplice asemenea măsuri, dar guvernele sale au asigurat, fără să fi avut obligațiuni de ordin internațional, un regim minoritarilor din Dobrogea, care

le a asigurat deplina libertate a cultelor, drepturi egale cu românii și posibilități de dezvoltare economică. În special elementul minoritar german dobrogean a profitat de acest regim, căci toate coloniile lor au prosperat și s'au bucurat de binefacerile civilizației.

În această chestiune, iată ce a scris în ziarul „Dobrogea Jună” din Constanța, din 17 Aprilie 1940, d. Emanoil Kreis, protopopul romano-catolic din Dobrogea:

„Fericită a fost alipirea Dobrogei de Regatul vechiu, pentru coloniștii germani, căci de acum încolo au putut lua contact mai întâiu cu elementul românesc, cu care colonistul german a observat imediat că poate trăi în pace și cu folos.

Caracterul blând al Românului se potrivește de minune cu caracterul liniștit și prudent al Germanului dobrogean.

Astăzi Germanii din Dobrogea sunt mândri de a fi cetățeni ai României Mari...

Populația germană dobrogeană n'a putut să se plângă niciodată de lipsa exercitării cultului ei.

Conștiința religioasă a fost și este respectată de autoritățile românești și aceasta cu cea mai mare atențiune.

Deasemenea și limba germană se predă regulat în toate comunele cu o populație de origine etnică germană.

Autoritățile române sunt întotdeauna dispuse să rezolve în mod echitabil orice cerere pentru cultura poporului.

Germanii dobrogeni au înțeles toate acestea și s'au arătat întotdeauna cetățeni loiali, cinstiți și disciplinați.

Germanii dobrogeni, conștiinței de libertate absolută în orice privință, de untraiu bun ca nicăieri altunde, le găsi de organele lor, de mormintele strămoșilor lor, de bunele sentimente ale guvernului român, își vor face datoria lor față de patrie și Tron în orice împrejurare.

Iată o mărturie care subliniază politica noastră în materie de minorități.

De același regim s'au bucurat și se bucură, atât germanii, cât și maghiarii și celelalte elemente minoritare din teritoriile românești alipite. Noi am salvat pe Șvabii din Satu Mare de a fi complect maghiarizați, pe când astăzi, după trecerea lor sub dominația maghiară, ei sunt iarăși expuși să fie desnaționalizați.

Și pe când Românii din teritoriul Transilvaniei cedate Ungariei, suferă cele mai cumplite persecuții, maghiarii din România continuă să se bucure de un regim civilizat, de drepturi și libertăți...

Trenuri de legătură cu vapoarele S. M. R.

Directia generală c. l. r., fiind informată că Serviciul maritim român a reluat cursele vapoarelor pentru Istanbul, a hotărât următoarele: Cu începere de ieri, Vineri 8 crt. legătura cu vapoarele S. M. R. se va face, la d. cere, cu trenurile de persoane nr. 9001 și 9013 și trenul local Palas-Constanța Port nr. 9023, iar la înapoere cu trenul local nr. 9024 Constanța Port-Palas și cu trenurile de persoane nr. 9014 și 9002.

Vaporul pleacă din Constanța în fiecare Luni, la orele 16 și sosește la Constanța în fiecare Vineri la orele 7.30.

S'a luat deasemenea dispoziția ca garnitura de port să se atașeze la trenurile de mai sus în zilele fixate.

Palatul Camerei de Comerț

Lupta pentru o școală românească MEMORIU

asupra desființării școlii primare mixte No. 2 din municipiul Constanța. (Intocmit în Noembrie 1939)

Continuăm publicarea memoriului d-lui T. Barbu în privința desființării școlii No. 3.

Într'un număr viitor vom veni și cu comentările noastre.

După intervențiile părinților a presei, a foștilor elevi ai școlii No. 2, a Primăriei Municipiului și a Sf. Episcopii la M. E. N., ma întocmit un memoriu și l'am prezentat Domnului Rezident Regal al Ținutului Marea în audiența dela 29 Noembrie 1939 care deasemenea a intervenit pentru înființarea școlii No. 2.

S'a ordonat facerea unui recensământ școlar pe care, nu l'am putut încheia intrucât la 1 Februarie 1940 am fost concentrat. Lucrarea am lăsat-o D-lui subinsp. I. Laboșescu pentru a o termina. Nu cunosc rezultatul acestui recensământ, însă după cât îmi amintesc, în circ. șc. No. 2 s'au găsit circa 140 copii pentru cl. I-IV.

În Martie 1940, reintors în concediu, am fost informat de autoritățile școlare că școala se va redeschide în toamnă cu toate cele 4 posturi.

Într'una din zile, arhitectul primăriei, Dl. ing. Căpșunea, nu, a venit și a studiat localul școlii în vederea unor modificări radicale spre a se obține 4 săli de clasă, declarând că planul este cerut urgent. Era în cancelarie și Dl. Insp. V. Helgiu.

Dela 1 Aprilie — 21 Iulie am fost concentrat neîntrerupt.

În acest timp, Primăria a procurat combustibilul pentru noul an școlar 1940/41 și a prevăzut în buget sumele necesare școlii.

La 16 Iulie 1940, cu adresa No. 12198 Insp. șc. al Ținutului Marea a comunicat Primăriei Constanța că școala No. 2 este desființată pe data

de 1 Septembrie 1940 conform ord. M. E. N. 177525/93 și că în localul ei se va muta școala de copii raici No. 1.

Dacă în 1939, când nu se prevedeau evenimentele grave și nenorocite pentru Țară, încă a trebuit să părăsim pământuri străbune, când nu părea evidentă necesitatea păstrării unei vechii școli românești în partea cea mai veche a Constanței și unde această școală a străjuit timp de o jumătate de veac înconjurată de cele trei școli minoritare: elenă, armeană și bulgară, apoi, în Iulie 1940, când pretențiunile bulgarilor asupra Dobrogei s'au formulat, desființarea școlii românești și păstrarea școlii bulgare la numai 100 m. depărtare este mai mult decât o greșeală.

Am desființat școala românească sub motiv că nu ar avea copii români și am lăsat școala bulgară care în aceiaș circumscripție cu școala românească nu are decât 7-8 copii bulgari, restul fiind adunați de prin toate mahalalele Constanței laolaltă cu găgăuși, ruși etc... tocmai spre a se face dovada prin număr că ei au fost stăpâni în vechiul Tomis iar noi, suntem sosiți mai târziu, și nu ne putem menține, fiind elemente periferice.

Doă școli românești: No. 2 fete și No. 2 băieți în curs de câțiva ani le am desființat chiar noi „românii”.

Dacă într'adevăr școala românească nu ar avea copii, trebuiesc aduși așa cum fac bulgarii greci și armenii, însă școala No. 2 are copii de ajuns.

Astfel, teritoriul unde se află Rezidența, Primăria, Sf. Episcopie și unde străjuiesc statuile lui Ovidiu, Eminescu,

Carmen-Silva, prin desființarea ultimei școli românești căpătă un caracter străin, iar românii trebuie să meargă la școli străine.

Într'un moment când reprezentanții României se pregăteau să meargă la Salzburg pentru a preîntâmpina pretențiunile trimișilor bulgari, în vechiul Tomis, noi nu mai aveam nicio școală românească din vina noastră și am furnizat astfel argumente în favoarea acelor pretențiuni.

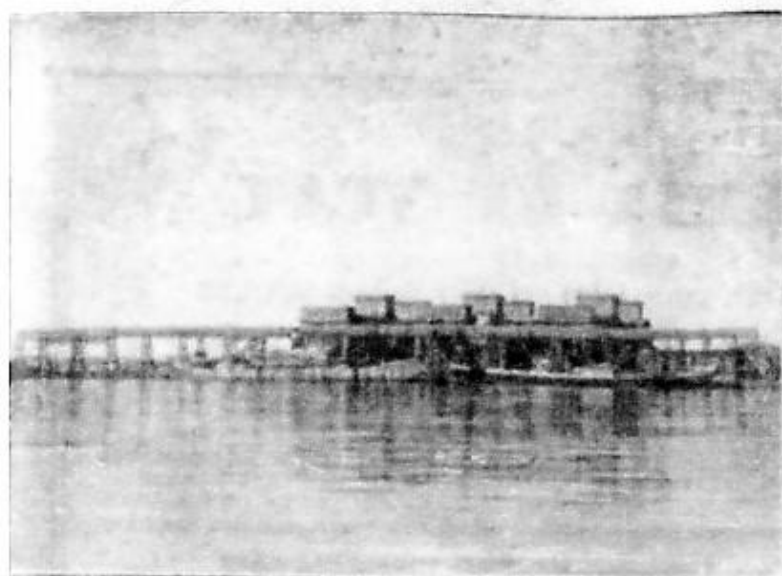
În loc de a muta școlile minoritare la periferie, am făcut contrariul.

Harta circ. șc. No. 2 vorbește singură.

Pe bună dreptate, dușmanii noștri, ar putea face într'o zi ca și restul instituțiilor românești să fie mutate la periferie fiindcă aci, în peninsula dacă se pretin de de autoritățile școlare românești că nu avem copii pentru care fac dovada cu lucrări de recensământ, tot așa ușor se trage concluzia că nu se află nici românii.

Printr'o neînțeleasă stăruință un an întreg, autoritățile școlare dela județ și Ținut au lucrat pentru desființarea școlii No. 2 reușind a o readuce în anul 1939/40 la un singur post de învățator și cu o singură clasă.

Și în timp ce această școală românească, din cauza concentrărilor, în ultimele 4 luni ale anului școlar n'a mai avut conducător iar lecțiile s'au făcut de învățătorii diversele școli din oraș, cu rândul, adică într'o vreme când școlile minoritare din aceeași circumscripție cu ea (șc. greacă, armeană și bulgară) au funcționat cu personalul didactic... (continuare din pag. 3-a)

Silozurile

Schimbul de populație Româno-Bulgar

În vederea repatrierii locuitorilor de origine bulgară din Dobrogea, vaporul „Bulgaria”, sub pavilion bulgar care a sosit acum două zile în portul Constanța, a plecat spre Balic.

Pe bordul vaporului se aflau 250 locuitori bulgari din jud. Constanța, cari formează astfel primul lot al celor care părăsesc țara, din totalul de 54000 suflete, număr stabilit de comisia mixtă româno-bulgară și care urmează să fie repatriat până la data de 15 Decembrie a. c.

Însămânțările de toamnă vor fi sprijinite de toate autoritățile statului

Toate autoritățile statului: organele ministerelor de agricultură, afaceri interne, armată, educația națională etc. au primit instrucțiuni, conform ordinului d-lui general Ion Antonescu, conducătorul statului de a da sprijin, statuti și indemnuri plugarimeii pentru executarea însămânțărilor.

Timpurile grele de azi, pot deveni și mai grele mâine. Populația civilă și armata trebuie asigurate în ce privește hrana zilnică; pe deasupra, țara are nevoie de un stoc de export pentru acoperirea schimburilor cu străinătatea.

De aceea se cere muncă neobosită, încordarea tuturor puterilor, pentru folosirea oricărui ceas, bun de muncă. Nimeni nu trebuie să piardă timpul degeaba. Fiecare poate fi folositor într'un fel sau altul.

Plugarul sau ceșteanul care nu-și îndeplinește datoriile în ceasul de față, face o crimă contra statului și a neamului românesc.

Instalarea noului inspector regional sanitar la Constanța

Miercuri dim., s'a făcut instalarea d-lui dr. Al. Sufbery, în postul de inspector general sanitar la Constanța în locul devenit vacant prin ieșirea la pensie a d-lui dr. Mihail Isăcescu.

Au fost de față toți medicii din așezămintele publice locale, cari au fost prezenți noului inspector de d. dr. Isăcescu.

Au vorbit cu acest prilej atât noul cât și fostul inspector general sanitar.

Imediat după instalare, d. dr. Sufbery, însoțit de d. dr. Angello d'Argenta medic primar al județului, a inspectat sanatoriul T. B. C. din Mangalia, unde d-asa a dat dispoziții pentru intensificarea măsurilor de control, absolut necesare bunului mers al serviciului. A vizitat apoi saloanele sanatoriului, interesându-se în deaproape de starea bolnavilor și de felul în care li se dau asistența medicală și întreținerea.

La înapoarea d. dr. inspector Sufbery s'a oprit și pe la așezămintele medicale din stațiunile Carmen Sylva și Eforia.

De închiriat sau de vânzare imobil compus din 1 cameră 1 antreu una bucătărie și magazie curte singură str. Maramureș Nr. 91.

A se adresa: Vintilă Brătianu 9 bis.

Ziua Regelui

Cu ceremonialul obicinuit s'a sărbătorit ieri în localitate ziua numelui M. Sale Regelui Mihai I, în prezența tuturor capilor autorităților civile și militare, a corpului consular și a unui numeros public.

Populația orașului a participat la serbările legionare de la Iași ascultând cu viu interes reportajul transmis de posturile românești de radio.

Constanța

Monumentul eroilor francezi

Germanii cari emigrează din Dobrogea fac cumpărături masive

Apropierea datei când vor începe emigrările germanilor din provincia noastră a provocat un adevărat exod al tuturor acestora către centrele de aprovizionare dobrogeane. Cel puțin la Constanța magazinele sunt pline cu cumpărători nemți de dimineață până seara.

Germanii cari ne părăsesc își procură de la noi — mai cu deosebire — încălțăminte și haine. După părerile specialiștilor, cumpărăturile făcute zilnic de germani întrec suma de un milion lei. Numeroase magazine depe strada comercială a urbei, Ștefan cel Mare, au fost literalmente luate cu asalt pentruca astăzi să rămână cu rafturile goale.

Ca să și dea cineva seamă de ceiace înseamnă cumpărăturile făcute de către Germanii dobrogeni este suficient să spunem că în întregul oraș nu mai poate fi cumpărat astăzi un singur geamantan de voiaj. Toate au fost vândute Germanilor cari emigrează.

Lupta pentru o școală românească

(continuare din pag. 2-a)

complet, chiar și în surplus... școală românească agoniza.

În memoriul citat și anexat la rapoartele anterioare, am arătat că și școala No. 2 nu numai că nu trebuie desființată ci trebuie luate măsurile pentru a o pune în situație de superioritate față de școlile primare din aceeași circumscripție cu ea: greacă, armeană și bulgară.

Locul școlii No. 2, școală cu o vechime de 49 de ani, nu poate fi ținut de o grădiniță de copii și de o altă școală, întrucât școala No. 2 nu a fost o „creațiune efemeră” ci o instituție cu rădăcini adânci în acest teritoriu și a izvoartă dintr-o necesitate națională.

Ea reprezintă o tradiție de viață culturală românească care se cere a fi continuată.

Orice schimbare adusă structurii fundamentale și tradiționale a acestei școli sub denumire de „școală tip” sau „școală model” sunt încercări nereușite.

Școala No. 2 trebuie pur și simplu restaurată ca școala No. 2, înzestrată cu local corespunzător când timpurile vor permite, până atunci, actualul local se poate amenaja, școala trebuie înzestrată cu mobilier nou, material didactic și cu învățători însușiți de un cald naționalism, stabili, iar nu pasageri, având locuințele în cerc școlii No. 2 iar nu la periferie.

Și aceasta, cât de curând și nu după începerea cursurilor.

S'au căutat a face să se creadă că susțin școala No. 2 pentru că am avantajii ca director însă am susținut această școală și înainte de 1938, când nu eram director; direcția mi s'a încredințat nu ca o favoare politică precum era uzul ci ca un drept legal și în urma unei anchete ordonată în timpul dominației partidelor politice și care nu s'a putut efectua în timpul acestora ci după dispariția lor.

Aceleași organe școlare și aceleași persoane care au dat aviz defavorabil în perioada partidelor politice, au dat

avizul favorabil spre a mi se încredința direcția școlii No. 2.

Munca mea la școala No. 2 nu a putut fi contestată. În scurtul timp de când o conduc, prestigiul acestei școli a crescut.

De școala No. 2 mă leagă 8 ani de muncă ca învățător.

Amenințările și ademenirile pentru aranjamente la alte școli în interes politic nu m'am clintit în credința că această școală trebuie să existe mai ales în împrejurările de azi, când rolul ei național nu e sfârșit, ci, dimpotrivă.

În Ianuarie 1919, când autoritățile române în partea de sud-vest a Dobrogei încă nu se instalaseră temeinic și se aflau sub protecția trupelor franco-engleze, am șters numele a două școli bulgare instalate pe ruinele școlilor ro-

mânești din Canlia și Eșchichioi, am restaurat școlile românești și nu înțeleg să fie desființată școala mea în 1940 și tocmai în Constanța, iar școala bulgară să fie păstrată la un pas de școala românească.

Strădania mea se reduce la păstrarea școlii românești, pentru a cărei salvare toate autoritățile românești din Constanța și toți câți nu au fost întunecați de patimi și au simțit româneste, au luptat și luptă să fie restaurată școala lui Ion Titorian, școala No. 2, școala „Regele Mihai”, iar nu alta.

Din existența școlii No. 2, deci, mi-am făcut un ideal.

Acesta este scopul luptei mele.

25 Iulie 1940.

Director (ss) Tudor Barbu

Un idealist: Preotul Nicolae Secăreanu

(continuare din pag. 1)

ajutorul, fie material, ori mai ales moral. În toate vitregile împrejurări prin care poate trece cineva.

Satul Dulgheru a fost „crescut” de preotul Secăreanu — cum toată natura lui mărturisește — nu prin comenzi și ordine, fie emanați chiar de la Dumnezeu — ci printr-o atmosferă de adevăr, de dreptate socială, de credință sinceră și desinteresată, de conduită morală, mai presus de orice bune aprecieri și de altruism, pe care el a știut s'o pildulască, prin purtarea și comportarea lui însuși...

Fie ca viața și activitatea preotului Secăreanu Nicolae — a cărui m'șealească moarte n'o vom putea niciodată înțelege — să servească pildă vie tinereții conducerii spirituale de azi, întru realizarea, cât mai rapidă și mai complexă, a aspirațiilor nobilelor neam, pentru care Secăreanu a muncit și a murit, și întru stabilizarea cu caracter de durată, a e-

chilibrului sufletesc, pe care nația noastră îl caută și îl merita, cu prisosință.

ION DINU

Constanța

Cazinoul Iarna

Noul conducători de muncă

Inspectoratul regional al muncii a fost înștiințat de minister, că au fost numiți următorii conducători de muncă la stălia triaj: Cucoli Gheorghe, Dumitru Bagiu, Dumitru Buzbuchi și Ion Ceamră; la cereale și magozii Guță Gh., Vasile Almangiu, Soldatu Nicolae, Nicolae Meica și Petre Buta.

Ședința consiliului de igienă al jud. Constanța

Sub președinția d-lui dr. Angello d'Argento, medic primar al județului, s'a întrunit consiliul de igienă județean.

La ședință au luat parte d-nii: colonelul Căpitanovici, medic șef militar, lt. col. dr. Gafencu, medicul spitalului militar; Timaru, medic șef al laboratorului bacteriologic; ing. dr. Frangopol, Vlădescu, inspector veterinar și dr. Vasiliu, directorul spitalului „Dr. Sion”.

S'a luat în discuție chestiunea ofensivei sanitare în județul nostru prezintându-se cu acest prilej situația epidemiilor până la 1 Octombrie și evoluția bolilor sociale.

Ca urmare s'a hotărât intensificarea controlului și tratamentul necesar pentru combaterea malariei în nordul județului nostru.

Pentru prevenirea pe viitor a cazurilor de paludism, s'au dat dispozițiuni și îndrumări organelor sanitare rurale.

INFORMAȚIUNI

Ministerul finanțelor a aprobat intrarea în țară a refugiaților ce se repatriază din Bulgaria cu suma de lei 20000 de o singură persoană, fără a se pretinde autorizație din partea B. N. R.

Sumele ce vor depăși acest plafon, vor fi depuse contra chitanță, în mâinile delegatului Băncii Naționale Române sau vor fi vărsate la sediul B. N. R. cel mai apropiat, în situațiunea când delegatul Băncii Naționale nu poate fi prezent la vamă, la sosirea transporturilor de refugiați.

Primim următorul comunicat:

Se aduce la cunoștința celor interesați că la 16

Octombrie a. c., guvernul bulgar a luat hotărârea ca urmărirea pentru încasarea impozitelor datorate de proprietarii beneficiari ai art. 5 din tratatul dela Craiova, să fie suspendate.

Actualmente, guvernul bulgar studiază un proiect de lege pentru scutirea de impozite directe pe 1940, a tuturor locuitorilor din Dobrogea de Sud.

Articolul „Germanii din Dobrogea, cari ne părăsesc” se datorește d-lui R. Seișanu și este reproduș din ziarul „UNIVERSUL”.

Mica publicitate

De vânzare în strada Ion C. Brătianu 54 construcție nouă, solidă, doua apartamente cu 300 m. p. teren: Adresați Doctor Iordănescu medic sanatoriu Bisericieni of. Piatra-Neamț.

De închiriat la 2 km. de satul Peștera lângă Medgidia, 100 ha. pământ arabil de calitate bună. A se adresa Niță Jipa, str.

Inchiriez cameră mobilată cu pensie la două băieți de școală sau două fete. A se adresa la ziar.

Pierzând Buletinul Bîr. Pop. Constanța, pe numele Ion Roșu din str. Ștefan cel Mare 26, îl declar nul în mâinile ori cui s'ar găsi.

La Direcția „Săgeata” se găsește un livret militar, un Buletin dela Biroul populației și alte acte, găsite în autobuz, pe numele Epure George. Pagubașul le poate ridica oricând.

Pierzându-mi Livretul militar Reg. 40 Inf. ordinul de descontare și Buletinul dela Biroul populației Constanța, pe numele Ion D. Marin str. Trandafir No. 24 Constanța, le declar nule în mâinile ori cui se vor găsi.

Vând tipografie. Adresați: Șraer, Mircea 73 Constanța.

De vânzare casă, cu 4 camere, 1 buclă, 2 magazii, curte 3200 m. p. 120 pomi fructiferi, 200 viță de vie. Chiar în spatele Mamaiei, dincolo de loc. Palatul mare. Poziție pitorească, chiar lângă lac. Doritorii arcumăra se vor adresa Mișoș Pavel la ziar. Preț 260000 lei.

TURANDU-MISE poșeta în trenul de Caraomer Constanța în care aveam și carnetul de pensionar militar de reducere pe C. F. R. cl. III-a cu No. 000166 eliberat pe numele Eufrosina Stoiciu din Constanța str. Lahovari 121. îl declar nul și fără valoare în mâinile ori cui s'ar găsi.

Anunț

Inspectoratul Serviciului Maritim Român având nevoie de 2 dactilografe, solicitatoarele cu minimum 4 clase secundare de origine etnică română se vor prezenta la Inspectoratul S. M. R. Constanța-Port, în ziua de 12 Noembrie 1940, pentru examen.

Până la această dată se vor înainta actele necesare.

Germana: Gramatica conversație, literatură corect și convenabil, elevs, elevi, începători, corecție. — Bulevardul I. G. Duca Nr. 6.

Predau limba germană. (Gramatica, conversație și corespondență specială). Str. Carol 150.

Chestura Poliției Constanța Nr. 17998 din 2 Noembrie 1940

Publicațiune de vânzare

Se publică pentru cunoștința generală că D-l judecătoarei de pace mixtă din Municipiul Constanța prin adresa No. 33283 din 22 Octombrie 1940 a fixat ziua de 12 Noembrie 1940, termen pentru a se vinde prin licitație publică averea mobilă a debitorului Ion Ionescu zis Pescaru din str. Războeni Nr. 55 pentru despăgubirea debitorului Mihai Carpluc de sumele ce are a primi conform titlului executor Nr. 173, sechestrată prin procesul verbal din 15 Octombrie 1940 în urma adresei Nr. 30669/940 a judecătoarei de pace mixtă Constanța și care avere se compune din următoarele:

1) Una mașină de cusut 2) Un șifoner. 3) Un lavoar, 4) Un bufet, 5) Un garderob 6) Patru coverturi, 7) Una saltea de lână 8) Patru perni cu fețe. Formele legate se află la dosarul executării astfel fiind, vânzarea se va face la ziua indicată începând de la orele 9 dimineața pe piața Chirii din Constanța unde licitatorii se pot prezenta pentru a concura iar debitorul se înștiințează că în aceeași zi la ora 8 dimineața să fie prezent la domiciliu spre a asista la ridicarea averii sechestrată având drept și la licitație care se face pe bani gata.

Comisar ajutor, P. Tudoroniuc

—o—o—o—

Cumpărăm colecții, noi sau uzate, ori ce cantitate, românești sau străine. Adresați Ad-ția ziarului sub I. P.

LOTERIA DE STAT

CONEXATA CU

LOTERIA UNIUNII FUNDAȚIILOR CULTURALE REGALE

PLANUL DE TRAGERE

PENTRU

TRANȘA 15 NOEMVRIE 1940

FIFCARE SFERE DE LOZ MATCA ESTE DUBLAY DE UN LOZ A NEKA

EMISIUNEA FIFCARE TRANȘE CUPRINDE 10000 LOZURI MATCA

(GRUPA 23)

TRANȘA verde cu Tragera VINERI, 15 NOEMVRIE 1940
LOTERIA DE STAT (MATCA) LOZURI DIVIZIBILE

Căștiguri	a Lei	Total Lei
1	4.000.000	4.000.000
6	1.000.000	6.000.000
10	400.000	4.000.000
16	200.000	3.200.000
20	100.000	2.000.000
60	40.000	2.400.000
500	8.000	4.000.000
8000	300	6.400.000
8613		32.000.000

LOTERIA U. F. C. R. (ANEXA) LOZURI INDIVIZIBILE

Căștiguri	a Lei	Total Lei
20	100.000	2.000.000
50	40.000	2.000.000
140	10.000	1.400.000
1600	1.000	1.600.000
1810		7.000.000

LOZUL ESTE VALABIL ROMAI PENTRU TRANȘA INSCRISA PE LOZ. Căștigurile se plătesc jucătorilor fără nici o reținere de impozite. Prețul unui loz întreg, Lei 800. Prețul unui sfert de loz, Lei 200.

Un plan de trageră nou va anunța căștigurile pentru tranșa ce se va trage la 15 Decembrie 1940

Atunci, când va gândiți la procurarea curelelor de transmisie

Standard
Mărcile
Rezistent
Cromin

va sunt indice de calitate.

Curelele de piele CLARK sunt curele de calitate și cari sunteți siguri și mulțumiți.

Adresați-vă deci:

Fabrica de curele pentru Transmisii

CLARK, S. A. R., Ploști.

Alegerea curelelor de piele pentru transmisii este o chestiune de mare însemnătate pentru Dvs.

Curele de piele pentru transmisii
STANDARD. REZISTENT, CROMIN

sunt recunoscute de toată industria românească drept curele economice de prima calitate și vă oferă:

Transmiterea sigură și neîntreruptă a forței.

Rezistență mai mare la uzură.

Durață de funcționare mai îndelungată.

CLARK, S. A. R., PLOEȘTI.

În condițiuni grele de lucru, o curea de calitate CLARK pentru transmisie, vă scutește de nepăceri.

Curelele de transmisie Clark vă asigură mersul sigur și neîntrerupt al mașinilor Dvs. fiind curele economice, cari reduc costul de întreținere a transmisiunilor Dvs.

Fabrica de Curele pentru Transmisii
CLARK, S. A. R., Ploști.